

Josep Gassó
President de la
Fundació Catalana
de l'Esplai

Directament

Confiança, transparència, compromís

En la situació de crisi actual, les organitzacions hem de ser creatives i imaginatives per poder fer front a les creixents necessitats socials, depenent cada cop menys dels minvants recursos públics. Per assolir aquest repte, necessitem la confiança de tota la societat. I la confiança només es pot aconseguir amb una política de transparència.

A la Fundació Catalana de l'Esplai fa anys que la transparència és un dels nostres valors com a organització. Només així hem pogut aconseguir el que, de ben segur, és el nostre principal patrimoni: la confiança dels milers de monitors, treballadors i voluntaris; de les famílies que participen en els esplais, les escoles, les activitats de vacances i a les cases de colònies; als representants de les entitats, administracions i empreses amb qui compartim projectes; als representants polítics, sindicals i dels mitjans de comunicació...

Des d'aquesta confiança, ara us he de demanar que feu un pas més i que us comprometeu. Necessitem, ara més que mai, fer pinya i que ens ajudeu a treballar a favor de la felicitat dels infants, els joves i les seves famílies.

opinió

“Si planifiques per a un any, sembla arròs;
Si planifiques per a una dècada, planta arbres;
Si planifiques per a una vida, educa les persones.”

Guan Zhong, 720-645 a.C.

Reflexions

Creant condicions de pau

Fa 30 anys una colla d'entusiastes de l'educació van impulsar la Fundació per la Pau. Eren persones compromeses amb els drets humans i la no-violència i havien quedat impactats pel missatge de Sean McBride, que, en una xerrada a Barcelona organitzada per Alfons Banda, va parlar-los de la importància de l'opinió pública com a motor de canvi.

Amb aquest neguit, i en el context del debat sobre l'OTAN, l'entitat va promoure una gran reflexió ciutadana sobre els conflictes, la falsa i injusta solució

del militarisme i la necessitat de promoure una cultura de pau.

Des de llavors ha plogut molt: d'una banda, hem continuat patint –ara més que mai– els estralls d'una violència estructural fruit d'un sistema econòmic que té greument mal jerarquitzades les seves prioritats i que es desentén dels terribles impactes que genera: pobresa, marginació, fam, etc. També hem vist, com pobles, cultures o persones amb orientacions ideològiques, sexuals o religioses diferents han estat perseguides i criminalitzades

Jordi Armadans
@FundIPau

des per poders autoritaris, és clar, però a vegades també per sistemes democràtics que no acaben d'assumir que acceptar la dissidència i la diversitat és fonament essencial de la convivència.

I hem continuat patint el flagell de la violència física: en uns conflictes armats que han evolucionat, però que, com els d'abans, continuen matant i hem vist greus fenòmens de violència social. Tot això, alimentat per un cicle armamentístic (despesa militar, indústria militar i, finalment, comerç d'armes) que afavoreix la perpetuació de la violència.

Però en tot aquest temps també hem estat conscients que la intuïció inicial era ben encertada: hem vist com, efectivament, la sensibilització i mobilització de la ciutadania ha estat motor de canvi. Ho hem fet vist amb la prohibició de les mines i les bombes de dispersió o, ara fa ben poc, amb la consecució d'una gran fita: un tractat que, per primera vegada al món, obliga als Estats a regular el comerç d'unes armes que cada any maten més de 500.000 persones.

Fer avançar la pau és possible. És qüestió de comprometre'n-hi.

L'apunt

Els reptes de l'escola pública

L'escola pública representa un dels pilars bàsics de la nostra societat. El seu caire universal i inclusiu garanteix un tracte igualitari a tots els infants amb independència de l'origen, les creences o la classe social. Vivim un moment de profundes contradiccions en què les mateixes persones que, fins fa quatre dies, ens parlaven de l'educació com una inversió de futur per aconseguir una societat justa,

cohesionada i amb igualtat d'oportunitats, avui apliquen unes polítiques ferotges de contenció i reducció de la despesa.

Educar, en el seu sentit ampli, és a dir, transmetent no només coneixements, sinó també valors, ha estat sempre un repte. D'això en pot donar fe qualsevol mare o pare.

Ara bé, en un context com l'actual, on els recursos que s'hi inverteixen cada cop són menors,

Txema Navarro Estrada
President de l'AMPA de
l'escola Margalló (Castelldefels)

on el nombre d'alumnes per aula s'incrementa alhora que es redueixen les dotacions per atenció a la diversitat i a les necessitats educatives especials; aquest repte adquireix dimensions titàniques.

“És el moment de fer més amb menys”. Aquesta és la doctrina que, dia rere dia, ens transmeten els nostres governants. Més amb menys inversió? Més amb menys professionals? Més amb menys hores de preparació? Més amb menys beques?

Davant d'aquesta situació, el

REPTE esdevé inabastable en solitud. Per això, l'escola pública necessita, més que mai, la complicitat i la col·laboració de totes i tots. Cal que les famílies traspassem el llindar de la porta de l'escola i ens situem al costat dels professionals que, dia a dia, esmercen esforços per tirar endavant l'escola pública. Oferint la nostra col·laboració i el nostre suport, la nostra comprensió i la nostra complicitat, el nostre reconeixement i la nostra valoració... És el moment de fer més, amb més gent!

Els i nosaltres per... TONI BATLLORI

